

35 И рече ѿмъ Исуса: то-
щє малко време є свѣтъ въ
васъ: ходѣте, докѣ имате
свѣтъ, да вы не зафане те-
мнина та: а който ходи
въ темнина та, не знае кж-
дѣ шива.

36 Докѣ имате свѣтатъ,
вѣрвайте въ свѣтатъ, да
бждете сынове на свѣтатъ,
тіа (словеса) изговори Ис-
сусъ, и послѣ видѣ та се
скры ѿ нихъ.

37 И со всѣ това щото
сотвори толко знаменіа
предъ нихъ, пакъ не повѣ-
рѣвахъ въ него.

38 За да се испълни сло-
во то на-пророка Исая, що-
то рече: Господи, кой по-
вѣрѣва на наша та пропо-
вѣдъ; и мышца та Господ-
на комъ се шкръ;

39 Затова не можеха да
вѣрѣватъ, защото пакъ
рече Исая:

40 Шслѣпилъ ѿмъ є очь
те, и шкаменилъ сердца та:
за да не видатъ съ очь те
и раздмѣатъ съ срдцѣ то,
и швѣрнатсе, и шцѣлнимъ ги.

41 Тіа (словеса) рече Ис-
сая, когачто видѣ слава та
мъ, и говори за него.

42 Шкѣче и ѿ князи те
мнозина повѣрѣвахъ въ не-
го: но заради фарисей те не
исповѣдѣвахъ, да ги не ис-
пждатъ ѿ сонмищѣ то.

43 Защото возлюбихъ по

многѣ слава та человекѣска,
нежели слава та Бжѣа.

44 И Исуса извѣка, и
рече: който вѣрѣва въ ме-
не, не вѣрѣва въ мене, но
въ оногова, който ме є
пратилъ.

45 И който глѣда мене,
глѣда оногова който ме є
пратилъ.

46 Изъ дойдѣхъ свѣтъ въ
міръ, за да не шстанѣ въ
темнина та никой, който
вѣрѣва въ мене.

47 И който чѣе словеса та
мой, и не повѣрѣва ги, изъ
не шѣмъ да мъ сѣдимъ: защо-
то не дойдѣхъ да сѣдимъ
міръ, но да спасѣмъ міръ.

48 Който се шмѣта ѿ ме-
не, и не прѣйма мой те дѣмъ,
ѿма оногова който мъ сѣ-
ди: слово то коѣто дѣмъхъ
(изъ), то щѣ да мъ сѣди въ
послѣдній дѣнь.

49 Защото изъ ѿ секе си
не дѣмъхъ: но Оцъ кой-
то ме прати, той ми за-
повѣда, що да рѣѣмъ, и
що да дѣмамъ.

50 И знамъ защо негова
та заповѣдъ є живѣтъ вѣч-
ный. тіа прочее (словеса)
щото изъ говоримъ, как-
бѣто ми ги є рѣкълъ Оцъ
мой, така ги говоримъ.

ГЛАВА ГГ.

И предъ празникатъ на-
пѣсха та, понѣже знаѣшъ